

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fvlginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

Ca. 65. De via qua ad amorem Dei peruenitur, & de proprietatibus
amantium siue qui sunt eum amaturi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

380 *De via qua ad amorem*
uocantur. Illi autē qui non sunt
in hoc spiritu veritatis, faciunt si-
bi idola de operibus virtuosis, si-
bi gloriam attribuentes. Et pri-
mum idolum faciunt sibi de lu-
mine, & scientia & discretione
sibi datis, quod est flendum: nam
totum bonum quod est in nobis
operatur amor increatus qui
non extinguitur in se in æternū.
Cui est honor & gloria in secula
seculorum, Amen.

*Sexagesimum quintum capitulum. De
via qua ad amorem Dei perueni-
tur, & de conditionibus & proprie-
tatibus amantium, siue qui eum sunt
amaturi.*

VIA autem ad hunc amorem
est per continuam, & affi-
duam, & deuotam, & ardentem
orationem, & lectionem libri vi-
tæ, de quo satis dictum est supra,
per quam datur & accipitur co-
gnitio Dei, quæ est omninò ne-
cessaria ad habendum eius amo-

rem, vt supra dictum fuit. O charissimi hortor, vt diligamus Deū, & transformemur totaliter in ipsum. Iste enim Deus homo, Deus increatus, Deus incarnatus totus est amor, & nos totus diligit, & totaliter vult diligi, Vnde vult filios suos esse totos transformatos in se per amorem. Voco autem filios spirituales per amorem dilectionis, illos qui vivunt in gratia, & charitate in ipso Deo bono perfecto cum perfectione amoris transformati.

Omnes enim sumus Dei filij per creationem, sed filij sui spirituales electi sunt in quibus ipse Deus amor posuit suum amorem, & in quibus delectatur propter suam similitudinem quam inuenit in ipsis, quam similitudinem in animam cuiuscunque filij Dei ponit, & facit, & format solum gratia Dei, & perfectus amor diuinus, perfectum dico qui iam vitam & mores transformavit in similitudinem vitæ Christi

Nota, omnes filij Dei per creationē non sunt sui spirituales electi.

pauperis, despecti in hoc mundo, & dolorosi. Itaque Deus nobilis per naturam vult totum cor filij sui & non partem: & vult ipsum sine medio, & sine societate & impedimento quocunque contrario. Sed ipse est, ita curialis erga animam quod si anima dat sibi totum cor, totum libenter accipit, si partem, partem accipit, licet perfectus amor naturaliter totum velit, & non solum partem. Scimus enim quod sponsus diligens sponsam suam non potest in ea sustinere, siue in secreto, siue in manifesto societatem aliquam, similiter noster Deus. Sed scio, quod si in Dei filio quilibet homo cognosceret & gustaret ipsum amorem diuinum, Deum humanatum, passionatum qui est summum bonum, daret se totum sibi, & auferret se totum sibi, non solum ab aliis creaturis, & totus diligeret, & toto corde illum Deum amosum, & transformaret seipsum totum

in ipsum Deum humanatum
summum amorem.

Si igitur anima vult venire ad
istam perfectionē perfecti amo-
ris, qui dat se totum & seruit Deo
nō intuitu præmij quod hic ex-
pectet à Deo recipere, nec est in
futuro, sed dat se Deo, & seruit
Deo, propter seipsum, qui totus
est essentialiter bonus, & totum
propter se, & per se bonum di-
gnum est diligi propter seipsum,
debet anima intrare in viam re-
ctam, & per ipsam ambulare pe-
dibus amoris, puri, recti, feruen-
tis, & ordinati. Primus autē gra-
dus siue passus quem debet face-
re anima quæ intrat istam viam
rectam, & quæ desiderat accede-
re ad Deum est, quod cognoscat
Deum in veritate, non solum ex-
terius quasi per colorem scriptu-
ræ sicut dictum est supra, quem-
admodum enim cognoscimus,
ita & amamus, si parum obscure,
si superficialiter, si perfunctoriè
ipsum cogitamus, & considera-

384 De via qua ad amorem
mus & cognoscimus: & similiter
& consequenter parum amamus.
De his autem qualiter & quo-
modo fieri debeat, iam satis di-
ctum est.

*Tres pro-
prietates
amantiū
sciendæ,
ut quili-
bet cogno-
scat si est
verè a-
mans.* Sunt autem tres proprietates
amantium necessariae ad sciendū
& etiam aliqua signa amoris, ut
quilibet cognoscere possit, si est
verè amans.

Prima Prima proprietas est esse trans-
formatum in voluntatem amati.
Voluntas autē Christi amati vi-
detur mihi, quod sit vita quam
ostendit nobis per semetipsum,
ostendit autem nobis paupertate-
tem, dolorem, despectum & o-
bedientiam veram, quæ omnia
de facto ostendit: & cum anima
est viriliter exercitata in istis, nul-
lum vitium, nulla tentatio pote-
rit in eam intrare.

*Dei ama-
ti tres
proprie-
tates.* Secunda proprietas est trans-
formatum esse in proprietates
amati, nolo vobis dicere nunc
nisi tres. Prima est amor, diligere,
scilicet, omnes creaturas secun-
dum

dum conuenientias earum. Secunda est esse verè humilè, & benignum. Tertia est quam Deus dat legitimis filiis suis, scilicet, immutabilitas, nam quanto anima est propinquior Deo, minores & pauciores immutabiles in se habet, & ideo nos uerecundamur quādo aliqua vilis res nos mouet, & in hoc cognoscimus nostram miseriam.

Tertia proprietas est esse transformatum totaliter in Deum, & tunc est extra omnes tentationes. quia non in se, sed in illo est, & ideo quando reuertimur ad nostram miseriam, caueamus nos de omnibus creaturis, & à nobisip[s]is, & rogo vos ut sitis vestri & nolite vos dare alicui creaturæ, nec præstare ex toto sed dare vos totos illi qui dicit, diliges Dominum Deum tuū, ex toto corde tuo: & ex tota mente, & ex tota anima & ex omnibus viribus tuis.

Signa autem amoris sunt hæc.

R

*Signa
veri amoris.*

Primum signum veri amoris, est quod amans submittat voluntatem suam voluntati amati.

Secundum, est quod facit relinquere omnem aliam amicitiam quæ huic posset esse contraria, etiam facit dimittere patrem & matrem, sororem, fratrem, & omnem aliam affectionem contrariam voluntati amati.

Tertium, est quod nihil occultum potest esse in vno quod alteri non reuelet, & hæc tertia operatio secundum iudiciū meum est summa & complementum omnium aliorum signorum, & operationum amoris.

Quartum, est quod amans studeat assimilari amato, vt si amatus est pauper, quod amans studeat depauperari, si vilificatus, quod studeat vilificari, si dolorosus, quod studeat de dolore habere participationem, vt sit similis vtriusque conditio: non enim videtur quod amor perfectus

possit fundari inter diuitem & pauperem, honorabilem & vilem, dolorosum & delitiosum, valde enim distant hæ conditiones, & inter tales non potest esse amor perfectionis, quia vnus cõditionem alterius non participat. Amor autem est virtus non solum assimilatiua, sed vnitiua quæ fertur semper in suum simile nõ in disforme. Amor autem æternus Christus Iesùs omnia ista signa habuit, quia submisit voluntatem suam homini: factus obediens vsque ad mortem interficientibus ipsum, cum tamen solo nutu posset resistere si voluisset. Item fecit ipsum relinquere omnem aliam amicitiam, parentum, matris, & aliorum, immò & suæ carnis propter amorem hominum, morti se tradens, & eos in cruce derelinquens, iterum secreta sua nobis reuelauit vt ipsemet dixit, iam non dicam vos seruos, &c. Item similem homini se facere voluit, ideo veram

humanitatem eius assumpsit, & mortalitatem, factus homini similis, per omnia præterquam in culpa. Ergo & nos omnia hæc facere debemus propter ipsum alius amor ex parte nostra claudicat, & tantò, & tam visceroso amatori facimus iniuriam manifestam. Igitur faciamus nos ei per omnia similes, qui nostris miseriis per omnia similem se fecit, pœnitentiam, scilicet, faciendo in paupertate, despectu, & dolore, & cordis contritione, in quibus ipse semper vixit. Si enim vnus solus faceret pœnitentias omnes quas omnes homines de mundo faciunt, non esset sufficiens ad recompensandum minori guttæ sudoris, quem Christus pro nobis effudit, & non esset sufficiens ad promerendum minus gaudium Paradisi, quod nobis promittitur, nec ad satisfaciendum pro minori peccato à nobis perpetrato mortali, nec ad satisfaciendum Deo pro nostra

creatione. Vnde quisque deberet conari ad faciendum pœnitentiam in occulto quanto plus potest, & desiderare quod non potest, & etiam facere in publico, dummodo in intentione nolit videri: quia dimittere bonum vt non videatur, est tepiditas & pusillanimitas. Vnde nullo modo debemus propter hoc dimittere. In his habemus exemplum nostri magistri, qui multa fecit quæ nunquam fuerunt scripta, nec seita cum tamen amore nostri multa fecerit in publico, nec propter hoc quia videbatur ab aliis hoc dimisit. Quod & si nobis durum videatur pœnitentiã facere, tamen tribulationes nobis à Deo immixtas placeat cum patientia & gaudio tolerare, & facere de necessitate virtutem. Qui enim sunt afflicti, & tribulati interius & exterius, non est dubium quod est certum signum, quod sunt dilecti ab amato.

In publico quomodo faciendum sit bonum.

Nota.

Quod enim Deus pater dilexit, & elegit, & dedit suo charissimo vnigenito, hoc vnigenitus diligit, & infligit & dat charissimis filiis suis. Elegit autem Deus pater suo filio paupertatem, despectum, dolores, persecutiones, afflictiones exterius, interius vero tædium, pauorem, timorem, angustiam, agoniam, &c. quæ sustinuit Dei filius magister innumerabilia, & tot & tanta, quod nulla lingua posset exprimere nec cor cogitare. Studeamus igitur sustinere tribulationes temporales cum patientia, immo & cum gaudio. In eis enim signum recipimus, quod sumus dilecti & electi ab amato, & recipimus aram suæ hereditatis. Respicite in doloribus vestris dolores istius Dei hominis desolati, & erit remedium omni vestro dolori.

Tria in nobis operatur sanctissima Tria enim facit ista tribulatio sanctissima quæ non cognoscitur. *Tri- mus.*
bulatio. Primū, est quod facit nos con-

uerti ad Deum, & si conuersi sumus, facit nos magis conuerti & adhærere.

Secundum, est quod facit nos crescere, sicut enim bona terra bene præparata adueniente pluuia, germinat & fructificat, ita adueniente tribulatione anima crescit in virtutibus.

Tertium, est quod purificat, & confortat, quietat, & tranquillat. Ista enim sanctissima tribulatio multum conuenit nobis, nec eã vitemus nec abhorreamus, quia secure, & toto corde dico quod aduocati nobiles, & testes veraces quibus magis creditur in conspectu Dei, sunt istæ tribulationes sanctissime & præciosissimæ: quarum valor est nobis ignotus, eis enim emitur regnum cœlorum, paupertate enim & luctu, & dolore, & persecutionibus obtinētur gaudia sempiterna.

Nota, boni aduocati, & testes ad Deū veraces pro nostra salute.

Credo enim firmiter quod nihil aliud tantum facit ad bene vi-

392 *De via qua ad amorem*
uendum, sicut hæc tribulatio,
vnde in omnibus tribulatis e-
go habeo vnam sanctam inui-
diam.

*Tribula-
tiones v-
tiles.*

Scio enim filioli mei quod no-
bilitas & valor qui exit de tribu-
latione, non est nobis cognitus,
quia si esset cognitus, esset de ea
magna rapina & rapina, & qui-
libet raperet ab alio de quo tribu-
lari posset. Lumen tribulatorum
& solatium confortet nos sub
onere tribulationum, cui sit
gloria in secula seculorum, A-
men.

Tribulationes autem quæ sunt
in paupertate, despectu, & do-
lore videntur mihi multum vri-
les nobis, & conuenientes, ratio
huius est, quia oportet quod ho-
mo cognoscat se, & Deum:
cognitio autem Dei supponit
cognitionem sui, hoc modo, vt
videat homo & consideret &
videat quem offendit, & confi-
deret diligenter quem offendit. &
ex hac consideratione datur gratia

super gratiã, lumen super lumen,
visio sup̄r visionē, & ex his inci-
pit venire ad cognitionem am-
pliolem Dei, & quanto amplius
cognoscit, amplius diligit, & quã-
to plus diligit, tanto fortius ope-
ratur, & ista operatio est signum
amoris, & mensura, quia in hoc
cognoscitur si amor est purus,
verus, & rectus, si diligit & ope-
ratur efficaciter, & tolerat quod
dilexit, & operatus est ille quem
diligit. Christus autem quem di-
ligit operatus est, & tolerauit cū
gaudio tria prædicta quandiu
vixit, qui ergo ipsum diligit, de-
bet illa diligere & operari, quan-
to igitur ipse sapientissimus sibi
hæc elegit, tanto nobis etiã con-
uenientiora esse monstrauit.

R v